

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)
z 23. novembra 2006 *

Vo veci C-238/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunal Supremo (Španielsko) z 13. apríla 2005 a doručený Súdnemu dvoru 30. mája 2005, ktorý súvisí s konaním:

Asnef-Equifax, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, SL,

Administración del Estado

proti

Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc),

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lõhmus a A. Ó Caoimh (spravodajca),

* Jazyk konania: španielčina.

generálny advokát: L. A. Geelhoed,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. apríla 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Asnef-Equifax, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, SL, v zastúpení: A. Creus Carreras a O. Amador Peñate, abogados,

- Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc), v zastúpení: L. Pineda Salido a M. Mateos Ferres, abogados, ako aj M. Rodríguez Teijeiro, procuradora,

- poľská vláda, v zastúpení: T. Nowakowski, splnomocnený zástupca,

- Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: F. Castillo de la Torre a E. Gippini Fournier, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 29. júna 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 81 ES.

- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Asnef-Equifax, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, SL (ďalej len „Asnef-Equifax“), ako aj Administración del Estado a Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (ďalej len „Ausbanc“), pokiaľ ide o systém výmeny informácií medzi finančnými inštitúciami o solventnosti klientov (ďalej len „register“).

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 3 Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) má podľa jeho odôvodnenia č. 4 za cieľ priznať orgánom hospodárskej súťaže a súdom členských štátov právomoc uplatňovať nielen článok 81 ods. 1 a článok 82 Zmluvy, ktoré sú priamo uplatniteľné na základe precedentného práva Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, ale aj článok 81 ods. 3 Zmluvy.

4 Článok 3 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1/2003 stanovuje:

„1. Ak orgány hospodárskej súťaže členských štátov alebo vnútroštátne súdy uplatňujú vnútroštátne súťažné právo na dohody, rozhodnutia združení podnikov alebo zosúladené postupy v zmysle článku 81 ods. 1 Zmluvy, ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi v zmysle uvedeného ustanovenia, uplatnia aj článok 81 Zmluvy na také dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy. ...

2. Uplatňovanie vnútroštátneho súťažného práva nemôže viesť k zákazu dohôd, rozhodnutí združení podnikov alebo zosúladených postupov, ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, ale ktoré neobmedzujú hospodársku súťaž v zmysle článku 81 ods. 1 Zmluvy alebo spĺňajú podmienky článku 81 ods. 3 Zmluvy alebo ktoré sú predmetom nariadenia o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy. Členským štátom sa týmto nariadením nezabraňuje prijímať a uplatňovať prísnejšie vnútroštátne právne predpisy na ich území, ktoré zakazujú alebo trestajú jednostranné konanie podnikov.“

Vnútroštátna právna úprava

5 Španielske právo hospodárskej súťaže je upravené najmä zákonom č. 16/1989 o ochrane hospodárskej súťaže (Ley 16/1989 de Defensa de la Competencia) zo 17. júla 1989 (ďalej len „LDC“). Ako uvádza Tribunal Supremo, znenie článkov 1 a 3 tohto zákona je v podstate takmer rovnaké so znením článku 81 ods. 1 a 3 ES. Podľa článku 4 ods. 1 LDC Tribunal de Defensa de la Competencia (súd hospodárskej súťaže) môže schváliť dohody, rozhodnutia, odporúčania a postupy podľa článku 1 toho istého zákona za predpokladov a podmienok stanovených v jeho článku 3.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 6 Asnef-Equifax, ktorej spoločníkom je Asociación Nacional de Entidades Financieras (Národné združenie finančných inštitúcií), predložila 21. mája 1998 podľa článku 4 LDC žiadosť o povolenie registra s tým, že zabezpečí aj jeho správu.

- 7 Podľa pravidiel stanovených pre činnosť registra jeho „cieľom je poskytovanie informácií o solventnosti a úveroch pomocou automatického spracovania údajov o rizikách pre inštitúcie v oblasti pôžičiek a úverov“. Informácie prevzaté do registra majú podobný obsah ako ten, ktorý predpokladá obežník č. 3/1995, ktorý upravuje Central de Información de Riesgos (centrálny register informácií o rizikách, ďalej len „CRI“) spravovaný Centrálnou bankou Španielska, ktorý je už prístupný finančným orgánom v Španielsku. Predmetné informácie sa týkajú totožnosti a hospodárskej činnosti dlžníkov, ako aj zvláštnych situácií ako konkurz alebo platobná neschopnosť.

- 8 Tribunal de Defensa de la Competencia schválil 3. novembra 1999 v rozpore so záporným stanoviskom Servicio de Defensa de la Competencia (správny orgán poverený ochranou hospodárskej súťaže) register, použijúc výnimku podľa článku 3 LDC na dobu päť rokov pod podmienkou, že na jednej strane bude prístupný všetkým finančným inštitúciám bez diskriminácie za zodpovedajúci poplatok a že na druhej strane nebude rozširovať informácie o veriteľoch, ktoré obsahuje. Rozhodnutie tohto Tribunal nerieši otázku použiteľnosti článku 81 ES.

9 Ausbanc podal žalobu o neplatnosť rozhodnutia tohto Tribunal na Audiencia Nacional. Tá rozsudkom napadnutým vo veci samej vyhovela žalobe. Tento posledný uvedený súdny orgán sa domnieval, že register tým, že obmedzuje voľnú hospodársku súťaž, spadá pod článok 1 LDC a nemôže byť schválený podľa článku 3 tohto zákona, pretože nie sú splnené nevyhnutné podmienky na jeho použitie. Z výkladu odôvodnenia väčšinového hlasovania členov Audiencia Nacional vyplýva, že tento súdny orgán sa odvolal nielen na španielske právo, ale tiež na rozsudok Súdneho dvora z 28. mája 1998, Deere/Komisija (C-7/95 P, Zb. s. I-3111), a predovšetkým na jeho body 5, 10, 88 a 123.

10 Tribunal Supremo, na ktorý Asnef-Equifax a Administración del Estado podal kasačný opravný prostriedok pre porušenie zákona, sa domnieva, že existuje dôvodná pochybnosť o otázke, či dohody uzavreté vzhľadom na vznik registra informácií o úveroch potenciálne obmedzujú za predpokladu rozdrobeného trhu hospodársku súťaž, keďže sú schopné podporovať alebo uľahčiť tajné dohody, a či prípadne predsa len môžu byť schválené z dôvodu, že podmienky zrušenia uvedené v článku 81 ods. 3 ES sú splnené.

11 Vzhľadom na tieto okolnosti Tribunal Supremo rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Umožňuje výklad článku 81 ods. 1 [ES] pokladať dohody medzi finančnými inštitúciami o výmene informácií o solventnosti a platobnej schopnosti ich klientov za zlučiteľné so spoločným trhom, ak ovplyvňujú finančnú politiku Únie a spoločný úverový trh a majú za následok obmedzenie hospodárskej súťaže v sektore finančných a úverových inštitúcií?

2. Umožňuje výklad článku 81 ods. 3 [ES] členskému štátu, aby prostredníctvom orgánov na ochranu hospodárskej súťaže schválil dohody o výmene informácií medzi finančnými inštitúciami prostredníctvom vytvorenia registra informácií o úveroch klientov, ak má jeho zavedenie výhody pre spotrebiteľov a užívateľov finančných služieb?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 12 Komisia Európskych spoločenstiev v prvom rade poukazuje na otázku prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania, tvrdiac, že rozhodnutie Tribunal de Defensa de la Competencia nie je založené na článku 81 ES, ale na článkoch 1 a 3 LDC. Pochybuje, že Tribunal Supremo ako kasačný súd môže použiť iné právne predpisy ako tie, ktoré uplatnili nižšie súdy. Aj keď vnútroštátny súd tvrdí, že článok 81 ES je použiteľný vo veci samej, nevysvetľuje dôvod, na ktorom zakladá takéto tvrdenie. Okrem toho Komisia poznamenáva, že toto rozhodnutie, ktorého zákonnosť je predmetom konania vo veci samej, bolo vydané v roku 2001, teda pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 1/2003.
- 13 V druhom rade Komisia tvrdí, že rozhodnutie vnútroštátneho súdu neposkytuje informácie o otázke, či je register spôsobilý citelne vplývať na obchod medzi členskými štátmi, a to aj napriek tomu, že na to, aby sa povinnosti vyplývajúce z článku 3 nariadenia č. 1/2003 alebo z rozsudku z 13. februára 1969, Wilhelm a i. (14/68, Zb. s. 1), mohli uplatniť, musí byť článok 81 ES vecne uplatniteľný.

- 14 Predovšetkým treba poznamenať, že Súdnemu dvoru v rámci konania podľa článku 234 ES neprislúcha vzhľadom na rozdelenie úloh medzi neho a vnútroštátne súdy preskúmať, či rozhodnutie, ktorým sa na neho vnútroštátny súd obrátil, bolo prijaté v súlade s organizačnými a procesnými predpismi vnútroštátneho práva (pozri rozsudky z 20. októbra 1993, *Balocchi*, C-10/92, Zb. s. I-5105, body 16 a 17, a zo 16. septembra 1999, *WWF a i.*, C-435/97, Zb. s. I-5613, bod 33).
- 15 Treba pripomenúť, že v rámci spolupráce Súdneho dvora s vnútroštátnymi súdmi ustanovenej v článku 234 ES prislúcha iba vnútroštátnemu súdu, ktorý koná vo veci a ktorý musí niesť zodpovednosť za prijímané súdne rozhodnutie, posúdiť z hľadiska osobitostí prípadu jednak to, či je na vydanie rozsudku potrebné rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, a jednak to, či sú otázky, ktoré kladie Súdnemu dvoru, právne relevantné. Z toho vyplýva, že ak sa položené otázky týkajú výkladu práva Spoločenstva, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudky z 15. decembra 1995, *Bosman*, C-415/93, Zb. s. I-4921, bod 59, a z 13. júla 2006, *Manfredi a i.*, C-295/04 až C-298/04, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 26).
- 16 Súdny dvor však súčasne naznačil, že výnimočne mu prináleží skúmať aj podmienky, za ktorých mu vnútroštátny súd predloží vec, s cieľom posúdiť svoju vlastnú právomoc (rozsudok *Manfredi a i.*, už citovaný, bod 27). Duch spolupráce, ktorý musí ovládať fungovanie prejudiciálneho konania, skutočne zahŕňa to, aby vnútroštátny súd bral do úvahy poslanie zverené Súdnemu dvoru, ktorým je prispievať k výkonu spravodlivosti v členských štátoch, a nie formulovať poradné stanoviská k všeobecným alebo hypotetickým otázkam (rozsudok z 22. novembra 2005, *Mangold*, C-144/04, Zb. s. I-9981, bod 36).
- 17 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že odmietnutie návrhu podaného vnútroštátnym súdom je možné len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Spoločenstva nemá žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci

samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými alebo právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázku, ktoré sa mu položili (pozri najmä rozsudky Bosman, už citovaný, bod 61, a z 10. januára 2006, IATA a ELFAA, C-344/04, Zb. s. I-403, bod 24).

- 18 V predmetnej veci nie je zjavné, že výklad článku 81 ES nemá žiadnu súvislosť so situáciou alebo predmetom sporu pred vnútroštátnym súdom, ktorý zjavne nie je hypotetický.
- 19 Na rozdiel od toho, čo tvrdila Komisia na pojednávaní, z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že Tribunal Supremo sa domnieva, že „rozsudok [Audiencia Nacional] vychádza zo zásad stanovených článkami 1 a 3 [LDC] a z ustanovení starého článku 85 Zmluvy [o založení] Európskeho hospodárskeho spoločenstva v jeho výklade, ktorý dala judikatúra Súdneho dvora...“.
- 20 Nie je pritom vylúčené, že rovnaká skutková situácia môže naraz vyplývať z práva Spoločenstva a z vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže, aj keď tie posudzujú uvedené postupy z rôznych aspektov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. novembra 1998, Bronner, C-7/97, Zb. s. I-7791, bod 19 a citovanú judikatúru).
- 21 Tribunal Supremo výslovne odôvodnil svoj návrh na začatie prejudiciálneho konania potrebou vyhnúť sa odporujúcim si alebo nejednotným výkladom a najmä vyslovil, že návrh „vyjadruje povinnosť spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a súdmi Spoločenstva“. Vnútroštátny súd sa tak snaží zabezpečiť dodržiavanie pravidla prednosti práva Spoločenstva.

- 22 Okrem toho tvrdenia Ausbanc, podľa ktorých register nemá citelný vplyv na obchod medzi členskými štátmi tak, že Súdny dvor nemá právomoc konať a rozhodnúť o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, sa týkajú podstaty položených otázok. Len čo potvrdenie existencie takéhoto vplyvu vyplýva z posúdenia vnútroštátneho súdu, tieto tvrdenia nie sú v zásade dôležité pre preskúmanie prípustnosti tohto návrhu.
- 23 Pokiaľ ide o rozsah údajov v rozhodnutí vnútroštátneho súdu o prípadnom vplyve na obchod medzi členskými štátmi, treba pripomenúť, že požiadavka presnosti, čo sa týka skutkového a právneho kontextu, je podstatnou najmä v oblasti hospodárskej súťaže, ktorá je charakterizovaná zložitými skutkovými a právnymi situáciami (pozri rozsudok z 13. apríla 2000, Lehtonen a Castors Braine, C-176/96, Zb. s. I-2681, bod 22, a uznesenie z 8. októbra 2002, Viacom, C-190/02, Zb. s. I-8287, bod 22).
- 24 V predmetnej veci rozhodnutie vnútroštátneho súdu nepochybne neposkytuje presné a podrobné informácie o takomto vplyve. Napriek tomu toto rozhodnutie poskytlo Súdnemu dvoru dostatočné informácie na to, aby bolo možné dať užitočnú odpoveď vnútroštátnemu súdu poskytnutím výkladu pravidiel práva Spoločenstva vzhľadom na situáciu, ktorá je predmetom sporu vo veci samej.
- 25 Vzhľadom na to je dôvodné považovať návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke za prípustný.

O veci samej

- 26 Vo svojich dvoch otázkach, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v zásade pýta, či článok 81 ES sa má vykladať v tom zmysle, že sa na register ako

system výmeny informácií o úveroch vzťahuje zákaz uvedený v odseku 1 tohto článku a v kladnom prípade, či sa na takýto systém môže vzťahovať výnimka podľa odseku 3 toho istého článku, najmä z dôvodu prípadnej existencie výhody pre užívateľov vyplývajúceho z uvedenia tohto systému do prevádzky.

- 27 Ausbanc tvrdí, že register obmedzuje hospodársku súťaž, keďže predpokladá výmenu informácií, ktoré sú medzi konkurentmi bežne považované za obchodné tajomstvo, a vylučuje tak rizikové faktory, ktoré so sebou prináša každé rozhodnutie podniku, a uľahčuje homogénnu reakciu finančných inštitúcií vo vzťahu k žiadateľovi o úver. Asnef-Equifax, poľská vláda a Komisia predovšetkým tvrdia, že register, ktorý je predmetom konania vo veci samej, neobmedzuje hospodársku súťaž.
- 28 Podľa článku 81 ods. 1 ES sú nezlučiteľné so spoločným trhom všetky dohody medzi podnikateľmi, rozhodnutia združení podnikateľov a zosúladené postupy, ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a ktoré majú za cieľ alebo následok vylúčovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci spoločného trhu.
- 29 Je preto potrebné preskúmať, či môžu byť tieto podmienky splnené vo veci samej.
- 30 Na úvod je potrebné uviesť, že na jednej strane zo spisu vyplýva, že Asociación Nacional de Entidades Financieras je členom Asnef-Equifax, ktorej bola zverená správa registra, a že na druhej strane nutná účasť úverových inštitúcií v tomto registri nevyhnutne zahŕňa určitú spoluprácu medzi konkurentmi vo forme nepriamej výmeny informácií týkajúcich sa úveru.

- 31 Z toho vyplýva, že článok 81 ods. 1 ES je možné uplatniť na vytvorenie a uvedenie registra bez toho, aby bolo nutné presne určiť formu spolupráce takto stanovenej medzi uvedenými inštitúciami.
- 32 Toto ustanovenie rozlišuje pojem „zosúladené postupy“ od pojmu „dohody medzi podnikateľmi“ alebo od „rozhodnutia združení podnikateľov“ v úmysle zaistiť zákazmi v tomto ustanovení rôzne formy spolupráce a tajných dohôd medzi podnikateľmi (rozsudok z 8. júla 1999, Komisia/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Zb. s. I-4125, bod 112). V predmetnej veci teda presné posúdenie povahy spolupráce vo veci samej nemôže zmeniť právnu analýzu, ktorá sa núka podľa článku 81 ES.

O vplyve na obchod medzi členskými štátmi

- 33 Výklad a použitie podmienky uvedenej v článku 81 ods. 1 ES o vplyve na obchod medzi členskými štátmi musia vychádzať z účelu tejto podmienky, ktorým je určiť v rámci právnej úpravy hospodárskej súťaže oblasť práva Spoločenstva a právnej úpravy členských štátov. Preto do oblasti práva Spoločenstva patria všetky kartely a postupy, ktoré by mohli ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi spôsobom, ktorý by mohol škodiť napĺňaniu cieľov jednotného trhu medzi členskými štátmi, najmä rozdelením vnútroštátnych trhov alebo zmenou štruktúry hospodárskej súťaže na spoločnom trhu (pozri rozsudok Manfredi a i., už citovaný, bod 41).
- 34 Aby rozhodnutie, dohoda alebo postup mohli ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, musia na základe objektívnych právnych alebo skutkových okolností umožniť s dostatočnou pravdepodobnosťou predpokladať, že by mohli mať priamy či nepriamy, súčasný či potenciálny vplyv na obchod medzi členskými štátmi, a to

takým spôsobom, že by bolo možné obávať sa, že budú brániť vytvoreniu spoločného trhu medzi členskými štátmi (pozri rozsudky z 11. júla 1985, Remia a i./Komisia, 42/84, Zb. s. 2545, bod 22, a z 25. októbra 2001, Ambulanz Glöckner, C-475/99, Zb. s. I-8089, bod 48). Okrem iného je však potrebné, aby tento vplyv nebol bezvýznamný (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. novembra 1971, Béguelin Import, 22/71, Zb. s. 949, bod 16; z 28. apríla 1998, Javico, C-306/96, Zb. s. I-1983, bod 16, a Manfredi a i., už citovaný, bod 42).

35 O vplyvnenie obchodu vo vnútri Spoločenstva preto vo všeobecnosti vyplýva zo súčasného výskytu viacerých faktorov, ktoré by nemuseli byť nevyhnutne určujúcimi faktormi takéhoto vplyvu, pokiaľ by boli posudzované samostatne (pozri rozsudky z 21. januára 1999, Bagnasco a i., C-215/96 a C-216/96, Zb. s. I-135, bod 47, a z 29. apríla 2004, British Sugar/Komisia, C-359/01 P, Zb. s. I-4933, bod 27). Na zistenie, či kartel citeľne vplýva na obchod medzi členskými štátmi, je potrebné ho skúmať v hospodárskom a právnom kontexte (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. apríla 1994, Almelo, C-393/92, Zb. s. I-1477, bod 37).

36 V tomto ohľade na jednej strane samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi vnútroštátneho kartelu sa nachádzajú aj hospodárske subjekty z iných členských štátov, je dôležitým prvkom v posúdení, ktoré treba vykonať, ale sama osebe nie je určujúcim faktorom na to, aby sa dospelo k záveru, že podmienka vplyvu na obchod medzi členskými štátmi je splnená (pozri rozsudok Manfredi a i., už citovaný, bod 44).

37 Na druhej strane Súdny dvor už rozhodol, že skutočnosť, že predmetom kartelu je predaj výrobkov len v jednom členskom štáte, nestačí na to, aby bolo možné vylúčiť možnosť vplyvu na obchod medzi členskými štátmi (pozri rozsudok z 11. júla 1989, Belasco a i./Komisia, 246/86, Zb. s. I-2117, bod 33). Kartel s pôsobnosťou na celom území jedného členského štátu má vo svojej podstate za následok upevnenie rozdelenia trhu na vnútroštátnej úrovni, čím bráni vzájomnej hospodárskej preniknuteľnosti trhov sledovanej Zmluvou ES (rozsudky zo 17. októbra 1972, Vereeniging van Cementhandelaren/Komisia, 8/72, Zb. s. 977, bod 29, a Manfredi a i., už citovaný, bod 45).

- 38 Okrem toho okolnosť, že dohoda alebo postup podporujú zvýšenie objemu obchodu medzi členskými štátmi, nevylučuje, že táto dohoda alebo tento postup môžu vplývať na tento obchod v zmysle uvedenom v bode 34 uvedeného rozsudku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júla 1966, Consten a Grundig/Komisia, 56/64 a 58/64, Zb. s. 429, 495).
- 39 Je úlohou vnútroštátneho súdu, aby posúdil, či existuje vzhľadom na vlastnosti relevantného trhu dostatočná pravdepodobnosť, že uvedenie registra má priamy či nepriamy, súčasný či potenciálny vplyv na ponuku úverov v Španielsku prostredníctvom hospodárskych subjektov z iných členských štátov a že tento vplyv nebude bezvýznamný.
- 40 Súdny dvor však pri rozhodovaní o prejudiciálnej otázke môže v prípade potreby vydať upresnenia, ktorých cieľom je viesť vnútroštátny súd pri jeho výklade (pozri najmä rozsudky zo 17. októbra 2002, Payroll a i., C-79/01, Zb. s. I-8923, bod 29, a Manfredi a i., už citovaný, bod 48).
- 41 V danom prípade zo spisu vyplýva, že register je v zásade otvorený všetkým inštitúciám pôsobiacim v oblasti pôžičiek a úverov, teda veľkej palete podnikateľov s rôznymi profilmi. Na rozdiel od CRI, ktorý je spravovaný Centrálnou bankou Španielska, nie sú stanovené minimálne prahové hodnoty, takže informácie o úveroch uvedené v tomto registri sa týkajú väčšieho množstva úverových operácií ako tých, ktoré sú obsiahnuté v CRI. Okrem toho informácie pochádzajúce z tohto registra sú prevádzané počítačovou sieťou, a teda účinnejším spôsobom ako tie, ktoré sú poskytované CRI.
- 42 Možnosť prístupu do registra, ako aj podmienky uložené v tejto súvislosti sa javia tak, že majú nie zanedbateľný význam pre podnikateľov usadených v iných členských štátoch ako Španielske kráľovstvo pri rozhodovaní, či vykonávať, alebo nie ich činnosť v tomto štáte.

- 43 Podľa ustálenej judikatúry, a ako to vyplýva z bodu 34 uvedeného rozsudku, článok 81 ods. 1 ES nevyžaduje, aby sa kartely uvedené v tomto ustanovení citelne dotkli obchodu vo vnútri Spoločenstva, ale požaduje, aby bolo určené, že tieto kartely môžu mať takýto účinok (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. februára 1978, Miller/Komisia, 19/77, Zb. s. 131, bod 15; zo 17. júla 1997, Ferriere Nord/Komisia, C-219/95 P, Zb. s. I-4411, bod 19, a Bagnasco a i., už citovaný, bod 48).
- 44 Je potrebné tak prihliadať na predvídateľný vývoj podmienok hospodárskej súťaže a pohybu obchodov medzi členskými štátmi. V tomto ohľade je úlohou vnútroštátneho súdu vziať do úvahy napríklad prípadný vývoj cezhraničných činností a očakávateľný vplyv prípadných politických alebo legislatívnych iniciatív na obmedzenie právnych alebo technických prekážok obchodu.
- 45 Ak sa vnútroštátny súd domnieva, že register môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi v zmysle uvedenom v bode 34 tohto rozsudku, bude jeho úlohou preskúmať, či má za cieľ alebo následok obmedzenie hospodárskej súťaže v zmysle článku 81 ods. 1 ES.

O existencii obmedzenia hospodárskej súťaže

- 46 Je nepochybné, že základným cieľom registra ako systému výmeny informácií o úveroch je dať k dispozícii poskytovateľom úverov relevantné informácie o súčasných alebo potenciálnych dlžníkoch, najmä čo sa týka spôsobu, akým si v minulosti plnili svoje dlhy. Povaha použiteľných informácií sa môže meniť podľa typu použitého systému. Ako uviedol generálny advokát v bodoch 46 a 47 svojich

návrhov, register vo veci samej obsahuje negatívne prvky ako nedoplatky a pozitívne prvky ako aktívne saldo, ručenia, zábezpeky a záruky, lízingové operácie alebo dočasné disponovanie s aktívami.

47 Ako uvádza poľská vláda, tieto registre existujú v mnohých štátoch, zvyšujú kvalitu informácií použiteľných pre úverové inštitúcie o potenciálnych dlžníkoch, vyrovnávajú nepomer medzi veriteľom a dlžníkom, čo sa týka informácií, uľahčujú vyššiu predvídateľnosť pravdepodobnosti úhrady. Z toho vyplýva, že tieto registre sú v zásade schopné obmedziť mieru neplnenia záväzkov dlžníkov a zlepšiť fungovanie ponuky úverov.

48 Keďže registre, ktoré sú predmetom konania vo veci samej, nemajú na základe svojej povahy za cieľ vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže vo vnútri spoločného trhu v zmysle článku 81 ods. 1 ES, prináleží vnútroštátnemu súdu preskúmať, či nemajú za následok takéto konanie.

49 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že posúdenie následkov dohôd alebo postupov podľa článku 81 ES v sebe zahŕňa nutnosť vziať do úvahy konkrétny rámec, do ktorého sú zaradené, najmä hospodársky a právny kontext, v ktorom pôsobia dotknuté inštitúcie, povahu dotknutých tovarov alebo služieb, ako aj skutočné podmienky fungovania a štruktúry trhu alebo relevantných trhov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. decembra 1994, DLG, C-250/92, Zb. s. I-5641, bod 31; z 12. decembra 1995, Oude Luttikhuis a i., C-399/93, Zb. s. I-4515, bod 10, ako aj Javico, už citovaný, bod 22).

50 Pritom, ak článok 81 ods. 1 ES neobmedzuje takéto posúdenie iba na aktuálne následky a malo by rovnako prihliadať na potenciálne následky dohody alebo

predmetného postupu na hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu, na dohodu sa nevzťahuje zákaz podľa článku 81 ES, ak sa dotýka obchodu iba bezvýznamným spôsobom (rozsudky z 9. júla 1969, Völk, 5/69, Zb. s. 295, bod 7; Deere/Komisia, už citovaný, bod 77, a Bagnasco a i., už citovaný, bod 34).

- 51 Podľa judikatúry v oblasti dohôd o výmene informácií sú tieto dohody v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže, ak zmierňujú alebo odstraňujú mieru neistoty o fungovaní predmetného trhu s následkom obmedzenia hospodárskej súťaže medzi podnikateľmi (rozsudky Deere/Komisia, už citovaný, bod 90, a z 2. októbra 2003, Thyssen Stahl/Komisia, C-194/99 P, Zb. s. I-10821, bod 81).
- 52 V ustanoveniach Zmluvy o hospodárskej súťaži je totiž obsiahnuté, že každý hospodársky subjekt musí autonómne určiť politiku, ktorú mieni uplatňovať na spoločnom trhu. Podľa tejto judikatúry takáto požiadavka autonómie bráni akémukoľvek priamemu alebo nepriamemu kontaktu medzi hospodárskymi subjektmi spôsobilému ovplyvniť správanie skutočného alebo potenciálneho konkurenta na trhu alebo odhaliť tomuto konkurentovi zamýšľané správanie na trhu alebo správanie, ktoré má v úmysle prijať vo vzťahu k nemu, ak tieto zmluvy majú za cieľ alebo za následok dosiahnutie takých podmienok hospodárskej súťaže, ktoré nezodpovedajú normálnym podmienkam trhu s prihliadnutím na povahu tovarov alebo poskytovaných plnení, význam a počet podnikov a objem tohto obchodu (pozri rozsudok Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný, body 116 a 117 a citovanú judikatúru).
- 53 Uvedená požiadavka autonómie však nevylučuje právo hospodárskych subjektov trievo sa prispôbiť tvrdenému alebo očakávanému správaniu ich konkurentov (rozsudky Deere/Komisia, už citované, bod 87; Komisia/Anic Partecipazioni, bod 117, a Thyssen Stahl/Komisia, bod 83).

- 54 Ako vyplýva z bodu 49 tohto rozsudku, zlučiteľnosť registra ako systému výmeny informácií s pravidlami Spoločenstva o hospodárskej súťaži nemôže byť posudzovaná abstraktne. Závisí od hospodárskych podmienok na dotknutých trhoch a charakteristických vlastností systému, najmä od účelnosti, podmienok vstupu a účasti na výmene, ako aj od charakteru vymieňaných informácií — tie môžu byť napríklad verejné alebo dôverné, zoskupené alebo rozdrobené, historické alebo súčasné — ich pravidelnosti a ich významu pre určenie cien, objemu alebo podmienok plnenia.
- 55 Ako je uvedené v bode 47 tohto rozsudku, registre ako ten vo veci samej môžu znížením miery neplnenia záväzkov dlžníkov v zásade zlepšiť fungovanie ponuky úverov. V podstate, ako uvádza pán generálny advokát v bode 54 svojich návrhov, ak finančné inštitúcie z dôvodu nedostatku informácií o rizikách neplnenia záväzkov dlžníkov nemôžu medzi nimi rozpoznať tých, u ktorých je pravdepodobnosť neplnenia vyššia, riziko podstúpené inštitúciami bude z tohto dôvodu výraznejšie a inštitúcie budú mať tendenciu zahrnúť ho do výpočtu ceny úveru pre všetkých dlžníkov vrátane tých, ktorí predstavujú najmenšie riziko neplatenia a ktorí tak budú musieť znášať vyššie ceny, ako keby tieto inštitúcie boli schopné presnejšie odhadnúť pravdepodobnosť neplnenia. Tieto registre ako vyššie uvedený môžu v zásade znížiť takúto tendencie.
- 56 Okrem toho tieto registre tým, že znižujú význam informácií vedených finančnými inštitúciami o ich vlastných klientoch, môžu v zásade zvýšiť mobilitu spotrebiteľov úverov. Tieto registre sú navyše schopné uľahčiť vstup nových konkurentov na trh.
- 57 Existencia či neexistencia obmedzenia hospodárskej súťaže v zmysle článku 81 ods. 1 ES závisí od hospodárskeho a právneho kontextu, do ktorého patrí register, a predovšetkým od hospodárskych podmienok trhu a vlastností tohto registra.

- 58 V tejto súvislosti je potrebné na prvom mieste uviesť, že ak je ponuka na trhu veľmi koncentrovaná, výmena niektorých informácií môže, najmä podľa typu vymieňaných informácií, umožniť podnikateľom zistiť postavenie a obchodnú stratégiu ich konkurentov na trhu, skresľujúc tak súperenie na trhu a zvyšujúc pravdepodobnosť tajnej dohody a dokonca ju môžu uľahčiť. Naopak, ak je ponuka rozdrobená, rozširovanie a výmena informácií medzi konkurentmi môžu byť neutrálne, dokonca pozitívne, pre konkurencieschopnosť na trhu (pozri v tomto zmysle Thyssen Stahl/Komisia, už citovaný, body 84 a 86). V predmetnej veci je nepochybné, ako to vyplýva z bodu 10 tohto rozsudku, že vnútroštátny súd podal návrh na začatie prejudiciálneho konania „za predpokladu rozdrobeného trhu“, čo bude aj jeho úlohou preskúmať.
- 59 V druhom rade na to, aby predmetné registre neboli spôsobilé odhaliť postavenie na trhu alebo obchodnú stratégiu konkurentov, je potrebné, aby nebola priamo alebo nepriamo odkrytá totožnosť veriteľov. V predmetnej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že Tribunal Supremo de la Competencia uložil Asnef-Equifax podmienku, podľa ktorej informácie o veriteľoch obsiahnuté v registri nemôžu byť sprístupnené, a ktorá ju prijala.
- 60 V treťom rade je rovnako dôležité, že tieto registre sú dostupné bez diskriminácie, právne aj skutkovo, pre všetky aktívne subjekty v relevantnej oblasti. V prípade, ak by takáto dostupnosť nebola zabezpečená, niektorí z nich by boli znevýhodnení, pretože by mali k dispozícii menej informácií na posúdenie rizika, čo by navyše neuláhčilo vstup nových subjektov na trh.
- 61 Z toho vyplýva, že pokiaľ dotknutý trh alebo trhy nie sú výrazne koncentrované, pokiaľ systém neumožňuje identifikáciu veriteľov a pokiaľ podmienky vstupu a používania nie sú pre finančné inštitúcie diskriminačné, register ako systém výmeny informácií nemôže mať v zásade za následok obmedzenie hospodárskej súťaže v zmysle článku 81 ods. 1 ES.

- 62 Ak za týchto podmienok tieto systémy znižujú neistotu týkajúcu sa rizika nesplnenia záväzkov žiadateľov o úver, nemôžu napriek tomu znížiť neistotu týkajúcu sa rizika hospodárskej súťaže. Každý subjekt tak môže normálne samostatne konať v čase prijatia určitého správania vrátane rizík predstavovaných týmito žiadateľmi. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Ausbanc, by logicky nemalo byť automaticky vyvedené iba z existencie takejto výmeny informácií o úveroch, že smerujú k prípadnému spoločnému protisúťažnému správaniu, ako je bojkot niektorých potenciálnych žiadateľov.
- 63 Okrem toho, ako uviedol generálny advokát v bode 56 svojich návrhov, keďže prípadné otázky týkajúce sa citlivého aspektu osobných údajov nevyplyvajú ako také z práva hospodárskej súťaže, môžu byť vyriešené na základe relevantných ustanovení v oblasti ochrany týchto údajov. V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že podľa pravidiel použiteľných na register dotknutí spotrebiteľia môžu v súlade so španielskymi právnymi predpismi preskúmať, prípadne opraviť či dokonca odstrániť údaje, ktoré sa ich týkajú.

O použiteľnosti článku 81 ods. 3 ES

- 64 Len za predpokladu, že vnútroštátny súd určí, že vo svetle úvah uvedených v bodoch 58 až 62 tohto rozsudku došlo v prejednávanej veci k obmedzeniu hospodárskej súťaže v zmysle článku 81 ods. 1 ES, bude pre rozhodnutie vo veci samej nevyhnutná analýza ustanovenia odseku 3 tohto článku vykonaná týmto súdom.
- 65 Použiteľnosť výnimky podľa článku 81 ods. 3 ES podlieha štyrom kumulatívnym podmienkam uvedeným v tomto ustanovení. Po prvé je potrebné, aby predmetná

dohoda prispela k zlepšeniu výroby alebo distribúcie dotknutých tovarov alebo služieb alebo k podpore technického alebo hospodárskeho pokroku, po druhé, aby bol primeraný podiel na výhodách vyhradený pre spotrebiteľov, po tretie, aby neukladala príslušným podnikateľom obmedzenia, ktoré nie sú nevyhnutné, a po štvrté, aby neumožňovala týmto podnikateľom vylúčiť hospodársku súťaž vo vzťahu k podstatnej časti daných tovarov alebo služieb (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. januára 1984, VBVB a VBBB/Komisia, 43/82 a 63/82, Zb. s. 19, bod 61, a Remia a i./Komisia, už citovaný, bod 38).

- 66 Zo spisu a najmä z druhej otázky predloženej vnútroštátnym súdom vyplýva, že táto sa snaží dostať odpoveď Súdného dvora, osobitne pokiaľ ide o druhú z týchto podmienok, ktorá predpokladá, že primeraný podiel na výhodách, ktorý vyplýva z dohôd, z rozhodnutia alebo z predmetného postupu, musí byť vyhradený pre spotrebiteľov. Tento súd sa v podstate pýta, či by sa za predpokladu, že by nemali všetci spotrebiteľia výhodu z registra, na tento aj tak vzťahovala výnimka podľa článku 81 ods. 3 ES.
- 67 Okrem potenciálnych následkov uvedených v bodoch 55 a 56 tohto rozsudku tieto registre pomáhajú predchádzať predĺženiu spotrebiteľov úverov a v zásade celkovo podporiť väčšiu dostupnosť úverov. Tieto objektívne hospodárske výhody môžu za predpokladu, že register obmedzí hospodársku súťaž v zmysle článku 81 ods. 1 ES, vyrovnáť nevýhody takéhoto eventuálneho obmedzenia, čo bude musieť prípadne preskúmať vnútroštátny súd.
- 68 Nepochybne v zásade nemožno vylúčiť, že, ako tvrdí Ausbanc, niektorí žiadatelia o úver sú z dôvodu týchto registrov konfrontovaní so zvýšenými úrokovými sadzbami, či dokonca s odmietnutím úveru.

69 Napriek tomu bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k otázke, či by títo žiadatelia jednako profitovali z prípadného efektu nanútenia v oblasti úverov alebo z ochrany proti predĺženiu, táto okolnosť nemôže brániť tomu, aby podmienka, podľa ktorej primeraný podiel na výhodách musí byť vyhradený spotrebiteľom, bola splnená.

70 Podľa článku 81 ods. 3 ES sa musí vziať do úvahy výhodnosť vplyvu na súhrn spotrebiteľov na relevantných trhoch a nie vplyv na každého člena tejto kategórie spotrebiteľov.

71 Okrem toho je potrebné uviesť, ako to vyplýva z bodov 55 a 67 tohto rozsudku, že predmetné registre môžu za vhodných podmienok spôsobiť väčšiu dostupnosť úverov, a to tiež pre žiadateľov, pre ktorých môžu byť úrokové sadzby príliš vysoké v prípade nedostatku primeranej znalosti ich osobnej situácie veriteľmi.

72 Na základe vyššie uvedeného treba na predložené otázky odpovedať takto:

- Článok 81 ods. 1 ES sa má vykladať v tom zmysle, že register ako systém výmeny informácií o úveroch nemá v zásade za následok obmedzenie hospodárskej súťaže v zmysle tohto ustanovenia, pokiaľ dotknutý trh alebo trhy nie sú výrazne koncentrované, pokiaľ systém neumožňuje identifikáciu veriteľov a pokiaľ podmienky vstupu a používania nie sú pre finančné inštitúcie skutkovo a právne diskriminačné.

- V prípade, ak register ako systém výmeny informácií o úveroch obmedzuje hospodársku súťaž v zmysle článku 81 ods. 1 ES, uplatniteľnosť výnimky podľa odseku 3 tohto článku podlieha štyrom kumulatívnym podmienkam uvedeným v tomto ustanovení. Je povinnosťou vnútroštátneho súdu preskúmať, či sú tieto podmienky splnené. Na to, aby bola splnená podmienka týkajúca sa skutočnosti, že primeraný podiel na výhodách musí byť vyhradený pre spotrebiteľov, nie je v zásade nevyhnutné, aby mal každý spotrebiteľ osobitne výhodu z dohody, rozhodnutia alebo zosúladeného postupu. Naopak, je potrebné, aby celkový vplyv na spotrebiteľov na predmetných trhoch bol priaznivý.

O trovách

- ⁷³ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Článok 81 ods. 1 ES sa má vykladať v tom zmysle, že register informácií o solventnosti klientov ako systém výmeny informácií o úveroch medzi finančnými inštitúciami nemá v zásade za následok obmedzenie hospodárskej súťaže v zmysle tohto ustanovenia, pokiaľ dotknutý trh alebo trhy nie

sú výrazne koncentrované, pokiaľ systém neumožňuje identifikáciu veriteľov a pokiaľ podmienky vstupu a používania nie sú pre finančné inštitúcie skutkovo a právne diskriminačné.

- 2. V prípade, ak register ako systém výmeny informácií o úveroch obmedzuje hospodársku súťaž v zmysle článku 81 ods. 1 ES, uplatniteľnosť výnimky podľa odseku 3 tohto článku podlieha štyrom kumulatívnym podmienkam uvedeným v tomto ustanovení. Je povinnosťou vnútroštátneho súdu preskúmať, či sú tieto podmienky splnené. Na to, aby bola splnená podmienka týkajúca sa skutočnosti, že primeraný podiel na výhodách musí byť vyhradený pre spotrebiteľov, nie je v zásade nevyhnutné, aby mal každý spotrebiteľ osobitne výhodu z dohody, rozhodnutia alebo zosúladeného postupu. Naopak, je potrebné, aby celkový vplyv na spotrebiteľov na predmetných trhoch bol priaznivý.**

Podpisy